

NOWENNA do błogosławionej Marii Celeste przed 11–tym września, (w tym dniu przypada jej liturgiczne wspomnienie)

Treścią tej nowenny będzie cytowany we fragmentach List naszego świętego papieża Jana Pawła II, który 20 lat temu, z okazji trzechsetlecia narodzin Matki Celeste (1696-1996), pisząc do Mniszek Najświętszego Odkupiciela, streścił duchowość, która naszą Błogosławioną doprowadziła do świętości i którą przekazała jako dziedzictwo swoim córkom duchowym.

I. CHRYSTOCENTRYZM

Wszystko w życiu chrześcijańskim zakorzenia się w Chrystusie i wypływa z Chrystusa, który „trwając w miłosnej jedności w Bogu, żyje jako pielgrzym w duszach wszystkich swoich umiłowanych, będąc życiem ich życia”.
Duchowość błogosławionej Marii Celeste jest głęboko chrystocentryczna. Koncentruje się wokół misterium Wcielonego Słowa, które Duch Święty nieustannie w nas uobecnia, przemieniając nasze życie w Jego życie: W ten sposób Chrystus może „rodzić się w świecie w duszach swoich umiłowanych”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

II. EUCHARYSTIA

Błogosławiona Maria Celeste w swoich pismach nieustannie odwołuje się do Eucharystii. Co więcej, uważa ona, że celem duchowej drogi jest pełna przemiana eucharystyczna: „W Komunii świętej przemieniłeś mnie w siebie, bo weszłam w Człowieczeństwo twojego Boskiego Słowa i ofiarowałam się Ojcu za wszystkich ludzi... Dotąd rozkoszuję się wszystkimi zasługami i łaskami, które dzięki (męce Chrystusa) otrzymują dusze wszystkich wiernych; wszystkie zostały w Jego Człowieczeństwie uwielbione i w Nim zjednoczone ze Słowem”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

III. POKORA

Aby dokonała się przemiana eucharystyczna, potrzeba ze strony człowieka gościnnego przyjęcia i ofiarnej odpowiedzi, niemożliwej bez prawdziwej pokory.

„Pan mi powiedział - pisze błogosławiona Maria Celeste do św. Alfonsa w październiku 1730 roku - że pokorne niebycie jest właśnie życiem bytu oraz że, abym mogła się Jemu podobać, powinny być we mnie dwa poruszenia: powinnam czynić wszystko, aby uwielbić Go w każdym duchu i w każdym czasie oraz wyrzec się wszystkiego, co nie jest czystością wypływającą z miłości”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

IV. ŻYWA PAMIĄTKA i NAŚLADOWANIE

Z głębokiego doświadczenia misterium Odkupiciela wypływa crostarozjańska koncepcja życia zakonnego. W centrum stawia ona wspólnotę, znak i świadectwo miłości Chrystusa, tak jak pisze we wstępie do Reguł: „Aby moje stworzenia pamiętały o odwiecznej miłości, którą je ukochałem, spodobało mi się wybrać ten Instytut, aby był dla wszystkich ludzi świata żywą pamiątką tego, co mój Syn Jednorodzony zechciał uczynić dla ich zbawienia”. Warunkiem stania się pamiątką jest naśladowanie. Dlatego redemptoryстки powinny odcisnąć w swoim życiu „życie i prawdziwe podobieństwo” do Odkupiciela, stając się „na ziemi Jego żywymi wizerunkami”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

V. KONTEMPLACJA

Nasza Założycielka nadaje szczególne znaczenie kontemplacji, uznając ją za punkt centralny życia swojej wspólnoty: powinna ona bowiem nieustannie wpatrywać się w Jezusa, aby pozwolić Mu się przeniknąć i przemienić w Niego samego mocą Ducha Świętego, stając się w ten sposób przejrzystym znakiem dla braci, na chwałę Ojca. Nasze Konstytucje mocno to podkreślają: „Nieustanna kontemplacja misterium Chrystusa rozwinięta w nas ową postawę uśmiechniętej i promieniującej radości, szczerzej prostoty i prawdziwej miłości, które charakteryzują naszą wspólnotę”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,**

**w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

VI. ZGŁĘBIANIE EWANGELII I MIŁOŚĆ BRATERSKA

Nasza błogosławiona Matka zachęca nas do nieustannego i pełnego miłości zgłębiania Ewangelii, widząc we fragmencie Ewangelii proponowanym przez codzienną liturgię bazę każdego dnia.

We wspólnocie natomiast zaleca ona szczerą i ofiarną miłość braterską jako owoc i jednocześnie drogę do kontemplacji. Wierne Odkupicielowi, ofiarujmy nieustannie bliźniemu, jak to czytamy w naszych Regułach pierwotnych, „nasz rozum, okazując mu miłosierdzie”, „naszą pamięć, przebacząc z serca”, „naszą wolę, gorąco kochając”, „nasze serce oraz wszelkie uczucia ze względu na miłość do Jezusa, współczując bliźniemu w jego chorobach oraz udrękach duchowych i cielesnych. Dla jego dobra zaangażujmy też całe nasze ciało, wszystkie nasze zmysły”.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

VII. ŚWIADECTWO I GOŚCINNOŚĆ

Miłość braterska, która rodzi się z kontemplacji, jest łaską, którą trzeba umieć dzielić się z braćmi poprzez ewangeliczną gościnność, nieustannie przypominaną przez nasze Konstytucje, a która wymaga od was eucharystycznego rozumienia klauzury. Tak przeżywana modlitwa uczyni z naszych klasztorów centra chrześcijańskiej gościnności dla tych, którzy poszukują życia prostego i przejrzystego, aby móc w Chrystusie odkryć pełny sens istnienia.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

VII. WIERNOŚĆ

Wierność wymaga odwagi w nieustannym odnawianiu form, aby stawały się efektywnym znakiem. Dlatego należy odważnie podejmować twórczą inicjatywę oraz naśladować świętość naszej Założycielki, a w ten sposób odpowiadać na znaki czasu pojawiające się w dzisiejszym świecie.

Jest to wezwanie, na które trzeba odpowiedzieć ze szczególną determinacją wobec nagłych przemian widocznych zwłaszcza w świecie kobiecym: nasza obecność

i nasze świadectwo są cennym wkładem, sprawiającym, że droga dzisiejszej kobiety zostanie ubogacona duchową głębią autentycznie ewangeliczną.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**

IX. POBOŻNOŚĆ MARYJNA

Kontemplacja „wielkich dzieł uczynionych w Maryi przez Pana” i nieustanny wysiłek, aby „dojrzała w nas pobożność maryjna coraz bardziej prawdziwa i coraz głębsza”, jak stwierdzają nasze Konstytucje, niech napełni nas nowym zapalem i ufnością.

**Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę,
przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna,
w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej,
przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam
łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.**